

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Anima Crucifixi devota, turtur sedens in palma crucis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

posse, & fortè nonneminem quondam inventurum imitatorum. Quod autem ajebat modò laudatus Cardinalis, duodenario volucrum numero adumbrari Apostolorum animas, quorum utique circa Crucifixum, ejusq; amabilia vulnera; tota fuerit occupata devotio: id ex eo fit magis verisimile; quòd aliàs quoque compertum sit, in argumento assimili, ejusdem numeri habitam esse rationem. Uti nominatim videre est Romæ in Ecclesia S. Clementis; in cuius absidis medio, antiquo musivo opere, figura prostat Crucifixi, ipsi cruce appictis pari numero candidis columbulis, quarum quinque infernè cernuntur, ab imo tanquã crucis stipite consurgere; tres verò supernè ad Domini verticem, quatuor reliquæ ad crucis brachia, seu binæ ad dextram, binæ ad lævam Salvatoris.

Demum video S. Paulinum eosdem Apostolos figurasse, adjecto choro columbarum circa coronam seu orbem lucidum, qui Crucifixum in S. Felicis Basilica positum cingeret: ipso ita testante, eo epigrammate, quod ea super re ipse conscripsit, & S. Severo transmisit.

*Ep: 12. ad
S. Sever.*

§ 2

*Anima Crucifixo devota, turtur sedens in palma
Crucis.*

Meditanti columbæ (quod ei ut proprium tribuitur apud *Isai. 38. 5* Isaiam) congementem turturem adjungo, quòd earũ, quantum ad rem nostram, affinis omninò sit indoles; eã etiam de causa, paucioribus de hac ipsa volucre acturus.

Equidem columba & turtur, quibus solus gemitus pro cantu est, avium solæ in sacro Cantico commendantur. Sed turturis vox nominatim commemoratur à Sponso; viduæ præsertim & solitariae, & amissum comparem suo gemitu requirentis: fortassis, quia ut ait Hugo de S. Victore: *Vox turturis tota de amore, & non novit aliud præter amorem turtur;*

Cant: 2.

*Serm: de Af-
sumpt: B. F.*

tur;

tur; & illi singularis est amor, qui soli non adjungit alterum, & aternus, qui nec primo secundum.

Atque de turturis viduæ moribus tria præsertim hæc facientia tradit Aldrovandus & alij. Primum: eam deinceps solitariam semper degere, amissi comparis desiderio suspirantem. Alterum; quod observat etiam S. Bernardus: nunquam eam in ramo viridi, sed tantum in arido residere. Postremum: aquam limpidam & illimem, nisi quam prius alis turbaverit, non bibere. Quæ quidem imago sunt animæ Christi crucifixi amore languentis, & ejus absentis desiderio, loca silentio & mœroribus amica sectantis, & si quid in mundo dulce occurrit, passionis Christi recordatione confundentis, & in sola denique dilecti cruce acquiescentis.

Unde S. Bernardus ad hujus volucris imitationem sanctam animam invitans: *O Sponsa Christi* (inquit) *assimilare & tu huic turturi, & præter JESUM Christum Sponsum tuum, amatorem non queras alterum. O Sponsa Christi, esto similia turturi, & luge die ac nocte cum desiderio JESU Christi Sponsi tui.* Et in alio tractatu: *Sede itaq; solitarius sicut turtur; nihil tibi & turbis, nihil cum multitudine cæterorum; etiamq; ipsum obliviscere populum tuum, & domum patris tui, & concupisces Rex decorem tuum. ô sancta anima, sola esto; & soli omnium serves te ipsam, quem ex omnibus tibi elegisti. Fuge publicum, &c.* Ista Bernardus.

Porro hujusmodi sanctis turturibus abundat mons Calvariæ: quæ modò in arido crucis ligno confidentes, pijs gemitibus prosequuntur Sponsi absentiam: modò intra Sponsi Crucifixi apertum latus absconditæ, arcanam in eo sanctæ quietis divinæq; contemplationis sedem inveniunt; propter quod etiam B. Petrus de Alcantara (ut non multò post videbimus) plagam lateris Christi, nidum turturum sanctarum appellavit.

Et talis turtur est Sancta Ecclesia, quæ (juxta S. Chryso-

solto-

ostomum homiliâ quadam, quâ de turture & Ecclesia inscripfit) viro suo Christo crucifixo quodammodo in terris superstes, alijs jam non capitur amoribus, sed ipsum desiderat, ipsum expetat, & desiderio ejus commori cupit. Talis turtur privatim quævis anima JESU Christo crucifixo devota; atq; ante omnes, ipsa Beata DEI Mater, quæ (velut istarū sanctarum turturum dux ac princeps) tum, quoad licebat, etiam corporis præsentia frequens erat in monte Calvariæ; tum mente jugiter in cruce & Crucifixo habitabat. Quorum numero denique ut adjungamur, his verbis hortatur pijsissimus Joannes Thaulerus, in explicatione passionis Dominicæ apud Blossium: *Accedamus ad hunc myrrhæ montem, & cum turture gemebunda in palmam crucis conscendamus.* Sic ille.

cap: 16.

§. 2.

Anima sancta, mystica Philomela, ad pedem crucis deficiens & emoriens.

SED enim ne solos gemitus in passione Domini commeditanda probare videamur, delectat attexere: Christi crucifixi amantem animam, non columbæ tantum aut turturi gemebundæ, sed & argutissimæ omniumq; vocalissimæ volucris, Lusciniole inquam, aptè comparari.

Extat inter S. Bonaventuræ opuscula, amatorium canticum, cui titulus est *Philomela*, è rhythmis confectum prædulcibus, nec inelegantibus, ad pietatem certè sanctumq; amorem conciliandum prorsus compositis; quorum, incompendium collata, ista sententia est.

Principio, poëtæ in morem blandè ad se invitat Philomelam, quam pro se mittat ad amicum absentem, & (ut apparet) ægrum animo, solatij gratiâ; ut illum cantu deliniat, & voce dulcis *Lyræ* (sic enim loquitur) ejus tristitiâ depellat.

Exponit deinde, quod dicit legi de hac volucre: ipsam,

V u

ubi